

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Inserțiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Noemvrie st. v.

Diarele din Budapesta ne aduc scirea, că comisiunea administrativă din casa deputaților Ungariei s'ar fi pronunțat pentru prelungirea mandatului pe cinci ani.

Nu este de loc o scire, care să surprindă scirea aceasta, pentru-că înainte de toate nu este nouă. Tot ce e nou într'nsa ar fi, că comisiunea administrativă s'a pronunțat; cu toate că, pentru cine cunoaște firea majorității casei deputaților ungurești, și noutatea aceasta este lucru vechiu. Cine s'ar fi putut îndoi, că nu se va pronunța astfel comisiunea, după-ce e lucru foarte de mult cunoscut, că ministrul-president dorește mandatul prelungit de cinci ani?

Sîntem încă departe de desbaterea în plen, și noi cutezăm a nu ne îndoi, că precum s'a pronunțat comisiunea, așa se va pronunța și plenul ședinței în casa deputaților.

Ar fi o minune de tot mare, când s'ar întâmpla altfel. Majoritatea casei deputaților, așa precum ministrul-president și-a ales-o, s'ar renega cu totul și ar renunța la firea ei, dacă n'ar vota pe voia și după placul creatorului ei și încă tocmai în timpul acesta, după sərbarea cu atâta pompă oficială a jubileului de zece ani.

Însă nu îndoile, de care este superfluu a și vorbi, au să formeze simburul temei noastre de astăzi. Despre ceea-ce scim aproape pozitiv, a mai perde multă vorbă, ar însemna a nu cunoaște firea guvernamentului dlui ministru-president Tisza.

Întrebarea cea mai esențială față cu punerea la ordinea zilei a mandatului de cinci ani este: ce folos are să aștepte țeara dela legea cea nouă, ce are cât de curînd să figureze între celelalte legi ale Ungariei?

N'am specializat cestiunea într'adins, ca să nu ni se dîcă, că toate cestiunile le privim numai dintr'un punct de vedere cu totul unilateral, dintr'un punct de vedere preocupat, cum am dîce, de dorințele noastre naționale speciale.

Ei bine, avem în vedere Ungaria întregă.

Dacă ar fi să putem trata cestiunea mandatului de cinci ani într'un mod teoretic, făcîndu-ne socoteala cu un stat ideal, ne-ar costa puțină osteneală de tot, ca să ne pronunțăm fără de nici o rezervă pentru mandatul mai lung. Am găsi o mulțime de argumente, care militează hotărît pentru dînsul. Cel mai principal, la toată întîmplarea, este, că populațiunea ar fi mai rar expusă agitațiilor împreunate cu luptele electorale.

În Ungaria însă, statul nu e nimic mai puțin decît un stat baremi aproape de ideal. Atîta prosă, cîtă este în statul nostru, care sparie și alungă idealismul, rar se va mai afla undeva în Europa. Reprivească cineva asupra lucrurilor din Ungaria numai până la 1875 înapoi, va

să dîcă, asupra celor zece ani din urmă și sîntem siguri, că materie de entusiasm nu va găsi de loc, ci numai nisce raporturi mai reale decît realitatea.

Ori-ce lege însă, dacă se aduce în vre-un stat, nu ar trebui să fie permis a se depărta de realitatea dintr'însul, căci dacă se departă, va rămîne totdeauna o literă moartă, de care nu va ave nimenea nici un folos.

Cugetă însă cineva, că îl doare capul pe guvernul unguresc actual, dacă legea ce se va crea, nu va fi spre folosul țerii întregi?

Nimic mai puțin decît atîta. Tocmai folosul țerii, înțelegem al populațiunii întregi din țeară, este ceea-ce turbură pe guvernantii nostri.

Proiectul cu mandatul prelungit n'are însă de a face nimic cu folosul țerii. El trebuie să aibă a face cu folosul, pe care guvernul unguresc actual îl așteaptă dela steaua lui conducătoare, dela tendința de centralizare.

Mandatul de cinci ani este așadar pus și el ca multe alte la noi în serviciul politice militante și, precum se vede din toate coincidențele, în favorul centralisării maghiare și maghiarisătoare.

Administrațiunea în municipii, puțin mai lipsese guvernului, și prin centralizare, o are definitiv și întregă în mâinile sale. A lucrat mult guvernul cu administrațiunea ca și cu justiția și cu scoala. Administrațiunea singură însă tot nu e de ajuns. Ca să fie deci lucrul perfect, voiesce să pună mâinile și mai bine, decum le-a pus deja, pe parlament.

Nu e vorbă, dl ministru-president a sciut manipula foarte bine și până acum ca parlamentul să asculte în majoritatea lui de dînsul.

Însă oamenii sînt schimbăcioși și tot așa și corporațiunile lor, mai ales când acele sînt mai adeseori supuse schimbării. A socotit deci să se asigure mai bine și în privința aceasta.

Ajuns odată la ținta aceasta, nu mai rămîne decît un lucru de dorit: cu o administrațiune concentrată în mâinile guvernului și cu un parlament asigurat pe un period mai lung, să pună temelia visului de aur, de a face între Adria și Carpați să resune numai o limbă: limba maghiară.

Eată idealul cu proiectul, care ideal, realizîndu-se, ar mai ave și chemarea de a-l asigura și pe dl Tisza și pe oamenii sei pe timp îndelungat în fotoliile ministeriale și pe mulți, mulți alții în sinecurele lor.

Dar' ministrul propune și evenimentele dispun . . . . .

Un lucru nu se vede din cele ce scim până acum despre proiectul cu mandatul prelungit.

Fiind și acesta o parte întregitoare din legea electorală, va ave în urmă va loare și pentru Transilvania, sau va re-

mîne, ca și censul cel mai creștinesc, un privilegiu numai pentru Ungaria?

În privința aceasta nu dîcem altceva, decît, că guvernul unguresc, și după el majoritatea parlamentară, va rămîne consecuentă în inconsecuență.

La jubileul dlui Tisza.

Voci din Cis- și Transilvania.

„Vaterland“ din Viena scrie ddo 29 Noemvrie n.:

„Această disoluție progresivă a legăturilor istorice a mers paralel cu nisuița de a înființa un stat național cu deservire centralizat și birocratic. Autonomia municipală tare dezvoltată a fost din ce în ce tot mai restrînsă sau cu totul paralizată în favorul puterii sporitoare a statului. O ne mai pomenită armată de funcționari a făcut administrațiunea nu numai mai greoaie și mai complicată, ci a făcut statului tot mai mari pretensiuni financiare, ce au fost cu atît mai greu de purtat, cu cît administrațiunea așa scumpă corespundea numai foarte puțin pretensiunilor vieții moderne. Dl de Tisza se vede deci silit, de a face schimbări considerabile în administrațiunea politică deja a doua oară în restimpul celor zece ani ai ministerului seu.

„Promovarea scopurilor naționalismului extrem a contribuit cu deosebire la creșterea năpăditoare a acelușoșovism maghiar prigonitor, care e în contradicție cu istoria, cu legea și cu realitatea în țeara poliglotă, unde neamul „stăpînitor“ formează minoritatea numerică, un șovism ce umblă să înființeze un stat unitar după limbă. Urmarile se manifestează într'o neliniștire generală a naționalităților nemaghiare, într'o neîncredere creștitoare față cu autoritatea guvernamentală preste tot, ba chiar într'o aversiune considerabilă față cu însași țeara. Reacțiunea din partea naționalităților s'a ivit și ea, și astfel vedem astăzi societatea din Ungaria desbinată într'un mod critic și pusă față în față în grupuri naționale. Dl de Tisza n'a priceput să facă naționalităților, după cuvîntul lui Deák, „raporturile ungare iubite și plăcute“.

„Budapester Tagblatt“ dela 29 Noemvrie a. c. scrie următoarele: „În decursul acestor zece ani Tisza a făcut mai multe biruințe, decît Hannibal și Napoleon. Walpole și Guizot nu și-au dirigit mai bine majoritățile și n'au putut să înregistreze mai triumfătoare rezultate de votare. După formă triumfează spiritul constituțional și parlamentar, țeara poartă majoritatea, majoritatea poartă pe ministru și coroana ratifică voința țerii, precum o exprimă parlamentul. În realitate sînt însă toate altmîntrelea. Vocea țerii se falsifică. Majoritatea ce s'a fabricat, (ei, cum se și dîcem?) se creșce din nou și coroana vede într'o oglindă ceva, ce nu exprimă spiritul poporului, ci dorințele corteșirilor setoase de onoare și de stăpînire.

„Edmund Burke a dîs odinioară, că în lăturîndu-se în cutare țeară stăpînirea engleză, din puterea de domnire a Angliei n'ar mai rămîne altceva, decît o mulțime de sticle cu Brandy golite. Ce rămîne de ministerul Tisza, dacă cîndva se va duce în orcus-ul ministerial? Educațiunea a poporului? Căștigat-a naționalitățile nemaghiare pentru ideea statului ungar prin blîndețe, prin tărie și prin dreptate? Dacă țicii nu a excamotat pe seama fie-cărui țeran pentru Dumineci câte o găină în oală, dar' baremi susținutu-l-a pe acela pe bucata lui de pînă? Încheiat-a gura rapace a defici-

tului? Cuprins-a o administrațiune semi-asiatică cu spiritul european? A înălțat conștiința de drept? A ținut totdeauna la înălțime legea? A făcut pentru poporul nostru cuceriri pe terenul păcii și al libertății?“

Răsboiul sêrbo-bulgar.

Sofia, 28 Noemvrie n. S'a cîntat Te-Deum și s'a pavoasat tot orașul în onoarea succesului armatelor princiare. Astă-seară mare iluminăție pentru luarea Pirotului.

Toate pozițiunile din giurul Pirotului sînt ocupate de trupele bulgare.

Constantinopol, 29 Noemvrie n. Mercuri în plina ședință a conferenței, plenipotențiarul englez a declarat pe față, că nu subscrie protocolul pentru-că guvernul seu nu mai ține seamă de tratatul dela Berlin, deoarece Peninsula-Balcanică a luat mare preschimbare mai cu seamă că în conflictul sêrbo-bulgar participînd și Rumelia cu miliții și voluntari se impune puterilor ca să țină compt și de nevoile ei, conferența refuzînd a discuta asupra opiniunilor emise de plenipotențiarul englez și-a amînat ședința pînă-ce se vor primi nouă instrucțiuni dela guvernele respective. — Turcii sînt desperați de atitudinea Angliei care nu țintesce decît să impedece o repede soluțiune a afacerilor.

Plecarea lui Djedvet s'a amînat pînă după întoarcerea celor doi sub-comisari ce pornesc la fața locului pentru a publica proclamațiunea imperială.

Muktar este greu bolnav, din care cauză se dîce că va fi înlocuit.

Constantinopol, 29 Noemvrie n. Joi ambasadori continentali au trimis Sultanului o scrisoare, prin care i-se face cunoscut cele petrecute în sinul conferenței Mercuri, cu adaugere că ei cred momentul favorabil sosit pentru trimiterea atît a comisariului la Filipopol, cît și a unui număr de trupe, deoarece nu este motiv care să presupună că s'ar întîmpina vre-o rezistență. Sultanul a răspuns că va pune cestia în consiliu.

Sofia, 29 Noemvrie n. Preliminarele armistițiului au început astăzi.

Calafat, 29 Noemvrie n., 8 oare seara. În atacul de astă noapte Sêrbii au suferit pierderi foarte simțitoare, dar' nu e mai puțin adevărat, că și în Vidin s'au cauzat serioase stricăciuni.

Bela-Palanca, 29 Noemvrie n. Raportul oficial sêrb în privința celor din urmă lupte date în giurul Pirotului dă informațiunile următoare:

Trupele sêrbe se retraseră din Pirot la 26 Noemvrie. Seara Bulgarii intrară în oraș și jefuiră cea mai mare parte din case.

La 27 de dimineață, Bulgarii, reînoid atacul lor contra centrului armatei sêrbe, fură respinși după o viață luptă în care diviziunea Dunării reluă Pirot-ul și cauză mari pierderi inimicului.

De mai multe ori o luptă înverșunată se dede în stradele orașului.

Dar' în sfîrșit superioritatea numărului inimicului precum și osteneala sili pe Sêrbi să renunțe la profitul ce putuseră trage din avantajele obținute, și să opereze retragerea lor spre pozițiunile cele mai apropiate.

Bulgarii dispuneau de 50,000 de oameni. Ieri dimineață contele Kevenhüller s'a dus la avant-posturile sêrbesci și de-acolo la avant-posturile bulgare. Un ceas mai târziu, un parlamentar bulgar a apărut în lagărul sêrb, pentru a intra în negocieri.

Comandanții celor două armate conveniră, atunci să facă să înceteze ostilitățile pe toată linia, și să se lase trupele în pozițiunile ce ocupă.

Revista politică.

Sibiu, 19 Noembrie st. v.

Principele Bulgariei și-a curmat glorioasa înaintare spre Niș. Și aceasta n'a făcut-o de bună voie, ci silit de împregiurări și mai cu seamă la amenințările monarhiei austro-ungare. Cu toate aceste condițiunile armistițiului el însuși le-a stipulat, și în privința asta n'a vrut să facă nici cea mai mică concesie. Teritoriul sârbesc, pe care l-au ocupat Bulgarii până acum, rămâne în mâinile lor; ei nu vor să se retragă înspre hotarele țerii, ci rămân încă aici și aici vor aștepta hotărârile puterilor europene. Astfel stând lucrurile, armistițiul e pentru Serbia pe cât se poate de dejositor și împovărător, și e mai presus de ori-ce îndoială, că reputațiunea Bulgarilor a câștigat mult, foarte mult înaintea Europei, și că acest războiu a schimbat din fundament pozițiunea Bulgariei față cu celelalte stătutețe din Peninsula-Balcianică.

Ni se pune însă întrebarea, cum se va descurca monarhia austro-ungară, care vrând-nevrând a trebuit să joace în acest războiu rolul unei intervențoare? Pentru-că noi nu credem, că mai cu seamă Rusia ar permite ca o asemenea ingerență exclusivă în interes austro-sârb să provoace vre-o schimbare radicală a stării actuale din Peninsula-Balcianică, mai ales în ceea-ce privește Bulgaria, care dătează existența și autonomia ei răzbelului dela 1877 până la 78. Mai mult încă, în urma victoriilor bulgare opiniunea publică europeană a devenit cu totul favorabilă acestui principat și deja prin unele cercuri competente se crede, că pretențiunile de până ieri ale unora din puteri de a restabili pur și simplu *statul quo ante*, vor fi radical modificate.

După cum s'a anunțat, conferința din Constantinopol trebuia să-și țină ședința finală încă la 28 a l. c. În ședința de Mercuri, Anglia a făcut propuneri contradicțoare cu tratatul din Berlin. Representanții tuturor puterilor au consimțit la redactarea hotărârilor, numai Sir William White a făcut obiecțiuni și a formulat în numele guvernului englez o contra-propunere, care numai în parte se unia cu hotărârile luate. Propunerea engleză în formă nu voia să atingă tratatul din Berlin, dar' în fond ea nu excludea realizarea dorințelor Rumeliților fie chiar și cu jignirea tratatului în ființă. Ceilalți reprezentanți ținând la hotărârile lor au declarat ca nediscutabilă propunerea ambasadorului englez. După aceasta, dl White a propus, ca conferința să invite pe Turcia spre a stăruii pentru un armistițiu între Sârbi și Bulgari. Președintele conferinței, Said-

pașă, a respins discutarea acestei propuneri, ca una, care trecea peste limitele conferinței, care hotărîse a nu se ocupa decât numai de cestiunea rumeliotă. În fața acestor împregiurări se vor face noi încercări pentru obținerea unei soluțiuni mulțumitoare. Aceste încercări se vor face chiar ȕilele acestea de unele din puteri. Poarta va fi invitată ca pe baza tratatului din Berlin să trimită delegați în Rumelia-orientală ca să pregătească lucrările pentru numirea noului guvernator general. În același timp va fi autorizată, ca să grămădească trupe la hotarele rumeliote, ca dela început să înăbușească ori-ce turburări. Dar' fiindcă această invitare nu va obține consimțământul unanim al puterilor și în fața telegramelor prințului Alexandru, care prevede, că în Rumelia vor izbucni turburări în cazul când s'ar trimite comisari otomani. Poarta cu anevoie se va pute hotărî a-i da urmare.

O depeșă din Constantinopol comunică, că la 28 a l. c. conferința și-a și ținut ședința, care a fost mai mult o simplă consultare, ce s'a terminat numai decât, după-ce s'a constatat, că în-deosebi între Anglia și Rusia există oare-care divergențe.

Atitudinea Rusiei față cu Bulgaria e pe cât se poate de precis ilustrată prin un articol al ȕiarului „Novoje Wremja“ ce se sfârșește astfel:

„Deoarece inviolabilitatea tractatului de Berlin Anglia nu o mai privește de asigurarea păcii europene, nici Rusia nu mai are lipsă de a mai insista prelungă restabilirea stării de mai înainte în Rumelia orientală, ci trebuie să iee măsuri, spre a-și scuti propriile sale interese, care sunt amenințate prin Bulgaria unită și amică Angliei“.

„Garașanin“ scrie, că învingătorul principe bulgar trebuie să se hotărăască, pe care cărare vrea să meargă: pe calea cea oabă, pe care și-a făcut-o în Rusia prin bravura sa, recunoscând cu toată sinceritatea, că purtarea sa față cu Rusia a fost greșită, sau pe calea cea întunecată, care duce la jugul d-lui Karavelov și colegii lui de principii și la rumperea cu Rusia. La spriginul Angliei — ȕice foaia rusească — principele numai ici colea poate să conțeze, spriginul Rusiei însă îi poate fi pentru toate timpurile asigurat, și acesta e singurul zălog pentru prosperarea poporului bulgar.

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Oradea-mare, Noembrie 1885.

Representanța comitatensă bihoriană a fost conchiată pe 25 Noembrie st. n. pentru-ca să decidă: voiesce comitatul a participa la jubileul ministrului-president Tisza, sau ba?

Deoarece Oradea și respective Bihorul este vatra dlui Tisza, și când sta d-sa în opozițiune, el conducea comitatul, ear' de atunci încoaie, aici are cei mai credincioși mameluci, toți sciau, că absoluta majoritate a comitatului va decide iubilare și ear' iubilare, — asta s'a și decis, dar' nu fără de scandal; căci după-ce s'a cetit moțiunea membrului comitatens Iosif Szabó, care era absent, și după-ce a fost susținută de alt membru cu numele Nic. Nadányi, se scoală d-nul Rigó Ferencz (rigó înseamnă merlă) deputatul cercului Bihor și ȕice: dacă ar fi se poftim bună sănătate dlui Tisza, și eu m'aș asocia, căci sănătate bună poftesc fie-cărui Maghiar, — eu însă activității politice a dlui Tisza nu gratulez, dacă dl Tisza și-a făcut datorința, eu în această faptă nu află causă de iubilat.

După aceste trece la oficialii comitatensi pe cari îi numesce „gloate de corteci“; după mai multe înteruperi ajunge la pasul unde ȕice despre Tisza „în sus se tirie ca cănele dedat cu biciul“ (félélé csúszó-mászó mint egy korbácsos szokott eb).

N'a putut să vorbească mai departe, căci fiscul comitatens a proces la cererea de „acțiune“ (emenda linquae) în contra-i — presidentul „föispán“ l-a provocat pe Rigó să retracteze vorbele, el însă respinse (a mit mondtam, megmondtam) ce am spus, am spus.

Există o ordinațiune ministerială din anul 1872 în privința procedurii în asemenea casuri; care prescrie ca din cei prezenți în adunare, să se aleagă o comisiune de 9 membri, — din acestia 3 îi denumescse profiscul; 3 alege inculpatul; și 3 se alege de președintele prin trageră de sortii.

Acusatul Rigó depărtându-se din adunare s'au sortit și înlocuit cei 3 membri.

În acest mod comisiunea de 9, fiind instituită, profiscul ca înaintea unui juriu ales și compus, și-a desvilit acusa și a cerut ca acusatul să fie declarat de vinovat pentru vătămarea demnității comisiunii comitatense.

După această moțiune a profiscului s'a provocat Rigó la apărare, el însă se îndepărtase, deci juriul prezentându-și voturile secrete pe câte 9 țedule a fost scris cuvântul „elmarasztalom“ îl conđamă, prin urmare Rigó fu declarat de vinovat (széksértés bűnösnek mondatik ki, ce mai termin juridic „vătămarea scaunului“).

Fiind acusatul declarat de vinovat în înțelesul procedurii ministeriale amintite, s'au sortit 3 juđi, cari să croiască mărimea pedepsei, care este indegetată în 25—50—100 fl., lucru curios, de primul jude fu scutit însuși acusatul, fiind sortiți Victor Falicsky, Mich. Vermes și Ioan Pap (Român) pe două țidule s'a scris 100 fl. pe una 50 fl., deci cu majoritate de voturi s'a pedepsit dl Rigó la o mulță de 100 fl., adică la maximul pedepsei, — decisiunea în acest mod adusă i-s'a dat pretorului cercual pentru executare, neavând mijloacele de recurgere nici un loc.

În acest mod fu conturbată sârbătoarea partidului Tisza în Oradea-mare, prin cântecul disarmonic al Merlei Bihorene.

Finindu-se acest mod, acest incident, congregațiunea a proces la alegerea deputațiunii iubilare; lîngă cei aleși în ședința partidului premergătoare cu vre-o 10 ȕile în număr de 160, s'au mai ales 10 inși. Și în acest mod deputațiunea întreagă va sta din 170 inși; între acestia sînt aleși și 17 Români cei publicați deja în „Tribuna“ și încă deput. Gerard Wéghsö; protop. unit dela Giriș Savu Botta; surogatul protopop gr.-cat. dela Poceni Ioan Christian, și pretorul Vascaului George Domșa.

Din acestia cei mai mulți au fost aleși fără de șcirea lor, și nefiind de față.

Deputațiunea a plecat din Oradea-mare în 28 Noem. dim. la 7 oare cu un tren separat — precum șcim până acum, dintre Români au plecat Iosif Vulcan, Ioan Pap, Teod. Fașie și Grig. Boteanu.

Episcopul Pavel a plecat mai nainte, căci în 28 l. c. a fost între gratulanții clerului catolic. Crișana, 29/XI 1885. Rotuna.

București, 28/16 Noembrie n.

În numărul 262 al „Tribunei“ am cetit o comunicare a ȕiarului „Nagyvárad“, prin care se aduce la cunoștiința onor. public cetitor, că se găsiră vr'o câțiva Români „patrioți“, cari o să gratuleze ministrului Tisza, cu ocazia jubileului de ȕece ani al stăpînirii sale, pentru bunele sale isprăvi.

Această slugărnice și oarbă supunere, se poate reduce la totala lipsă de cunoștiință a stării actuale a Românilor de sub coroana St.-Stefan.

Nu ne mirăm înr'atăta de conduita Ilustrităților, și Reverendisimilor cari sufer de o boală epidemică, de boala înjosirii demnității lor naționale, nu ne mirăm de slugărnicia celor doi notari susținuți cu mila binefăcătoare a opincei: nu ne mirăm nici de pasul „vestitului scriitor român“ (?) Iosif Vulcan, care prin acest demers al lui o fi vîdînd ideea fictivă a acelei persoane, care-i arată drumul cătră Budapesta. Ei! prea sus voiesce să se urce dlui — e ușor, însă curînd va ameți.

Ne mirăm însă de dl. Iosif Roman, care ca om neatîrnător, cu oareși-careva poziție socială, și al cărui trecut politic este curat, — cum d-lui astfel se lăpedă de calmitatea Românilor?! Săracă lume, săracă nație română, săracă opincă, ce o să faci tu de astfel te părăsesc copiii ței?!

Ilustrisimilor, reverendisimilor, reverendelor, spectabililor, onorabililor! Acum când triumfă nedreptatea, când legile asupresc, când stăpînirea stînge luminile, închide școlile noastre, acum să ne închinăm unui om, care ne-a pricinuit atâtea rele? — Perdem egalitatea, perdem încrederea în puterile noastre, și vîndem stăpînului Tisza tot dreptul nostru de om pe un rang, pe o decorație, pe o slujbă, pe hrana vieții de o ȕi. Să stimăm pe tot omul, însă să nu în-genunchiam înaintea nimenui. Prin slugărnice

Foița „Tribunei“.

Hermina.

(Urmare.)

VIII

Înr'una din odăile unui hotel dela Paris, pe la trei oare după așteptat un mare foc luminos în cămin și perdelele lăsate în fața ferestrelor, diminuă încă lumina nesigură a unei țile de earnă.

Contele de Sent-Mesme, cu fața plină de grije sta în fața căminului; ear' printre aerul cam greu al odăii, se aud suspine dese dintr'o respirațiune obosită.

În patul așezat în fundul alcovului este culcată Hermina, fruntea ei palidă se ascundea printre buclele părului, o mână atîrna pe plapomă. Toată ființa ei arată suferință, și frigurile, de care e cuprinsă, o aruncă într'o lănce-deală, din care se pare că nimic nu o va pute scoate.

Sînt cincisprezece țile de când ea și tatăl seu părăsiseră orașul *** și ȕece țile de când boala cuprinsese această gingașă făptură, acest corp slăbit prin asprimele din mănăstirea Carmelitelor.

Reîntorcându-se dela visita făcută la mănăstirea Asumpțiunii o cuprinsă o tremurătură,

și din acel moment răul se măria din ce în ce. Cu toate nedreptățile sale domnul de Sent-Mesme este vrednic de compătimit, căci inima lui e sfîșiată de grije, el nu se mai ascunde a ȕice, că țilele fiicei sale sînt în pericol.

El este singur în fața acestei răspunderi, în fața acestei dureri; el nu cutează a chema pe femeia lui și pe ficele lui, le-a scris despre boala Herminei, dar' le-a ascuns serioșitatea ei. Nu a fost deschis decât cu o singură persoană, el nu a comunicat chinurile lui decât d-nei Leybster.

Curioasă e neconșcuența inimii omului; cedând impulsioniilor sentimentelor mai mult ori mai puțin înțelese, ea respinge câte odată o amicie credincioasă, o calcă în picioare, pune între ea și el o lume, pe urmă, când ea însăși este în prada durerii, când este sdrobită, își aduce aminte de această mână, care i-a fost odată întinsă și pe care a respins-o, de acel devotament, pe care ar fi putut conta cu siguranță, și acum caută a reinoda legăturile pe care a voit să le rupă pentru totdeauna.

Muma lui Scarlat, a cărei blândețe egalisa ȕrimea inimii, răspunse acestui nenorocit; ea în arcase a îndulci amărîciunea temerilor lui, și fără a-i ȕice nici un cuvînt din trecut, ea sperase să-i ușureze greutatea remușcării, care trebuia să apese foarte tare pe conșciența dlui de Sent-Mesme. Dar' era și ea însăși desolată, strîmtorată între temerile dnei de Sent-Mesme și ale ficele sale, și neliniștea fiului seu, care se

află aproape de ea de câteva săptămîni, și cărora deși le spunea o parte de adevăr, totuși nu voia să mărturisească partea de care se temea și ea.

O plîngere eși de pe buzele Herminei, și aceste vorbe: „aș bè“, — fură articulate cu mare greutate.

Dnul de Sent-Mesme tresări, se ridică de odată cu sora de Bon-Secours, care era așezată la căpătuiul patului; amîndoi se apropiară și călugărița ridică binișor capul junei fete, ear' șermanul tată duse la buzele bolnavei beutura rîcoritoare.

Aceasta deschise ochii; și privirea ei ațintită pe tatăl seu, găsî o expresiune mai potrivită ca aceea ce avea de comun; el luă mînele fiicei sale între ale lui și îi ȕise încetșor: „ȕe simți mai bine, scumpă copilă, recunosci pe bîtrînul teu tată?“

„Da, sufăr mai puțin . . . a fost bun ceea-ce mi-ați dat, tată, am durmit mult, mi-se pare că am trecut multe oare . . .“

„Este mult, în adevăr de când tu nu mi-ai mai vorbit atîta, acesta este semn bun, dar' nu te oboșii . . .“

„Și . . . mama mea, și cei de acasă, ei cum se află?“

„Toate bine, draguța mea, nu te turbura: mamă ta și surorile tale, toată lumea te sîrută, și amica ta asemenea“, mai adause el, cređînd că-i face bucurie . . .

„O amică . . . ce amică, tată?“

„Dar' . . . dna Leybster“.

„Dna Leybster . . . i-ai scris . . . ei?“

„Apoi da; în tristeța de care sînt cuprins, căci sînt trist, singur aici, vîdîndu-te pe tine bolnavă, se uită multe lucruri, reînosc legături, pe care le credeai rupte pentru totdeauna . . .“

„Ea m'a rugat să-ți, spun că se roagă mereu pentru tine . . .“

ȕinerea față părea că nu-l mai ascultă, ea închisese ochii, și două lacrimi, alunecînd din pleoapele ei, lăsară o dungă pe obraji ei palidi.

Sora făcu semn bîtrînului cont să se depărțeze, acesta își reluă locul lîngă cămin, și o liniște mortală domni din nou în odăie.

(Va urma.)

Sarmisigetusa.

(Urmare.)

Se poate că nemulțumirea Românilor din Ardeal exprimată în această proclamațiune, fără îndoială e foarte exagerată, își are — după cum au susținut câteva țiare unguresci din Budapesta, originea în lașitatea proprietarilor de pămînt maghiari, cari nu s'au interesat nici când de starea țerenilor lor români săraci, în administrațiunea și justiția miserabilă și în fine în faptul, asupra căruia se plîng deopotrivă Români și Sași din Ardeal, că adică legile din anii șesedeeci despre

voim să ascundem drepturile noastre cele mai sfinte? — De ce? — când ei arată pe față ne-dreptățile lor!

Sau că sîntem surzi, că nu auzim suspinele de durere ale unei națiuni întregi?

Cum îndrăsnim, nu ca Iuda odată, ci pe toată ziua și ceasul se vindem, și se răstignim pe crucea durerilor pe părintele nostru; — și părinte e poporul, lucrătorul acesta ce ne-a crescut, care ne ține și ne hrănește, cu miera, cu grăul, cu munca, cu viața, cu durerile, suspinele și lacrimile sale, ca să trăim întru fericire iubită pe părintele nostru.

Dlor dela Orade! Dacă vă închinați dlui Tisza vă umiliți, umilindu-vă de deoșii, aceasta înseamnă a muri. Înainte Românilor conșcii de chemarea lor, veți fi morți.

Lugoj, 28 Noembrie n. 1885.

Sus în metropola ungurească abia s'au sfârșit ospetele și banchetele de înfrățire jidano-maghiaro-franceze, polone și cehe, și altele s'au început din nou.

Mameluci și adiecți lingăi ai premierului ministru ungureș — cari s'au învrednicit, sau mai sperează vre-un os de ros dela dînsul — din toate părțile țării se concentrează în capitală, ca la 29 Noembrie n. s'au depună omagiile la picioarele idolului Tisza, s'au felicitat și jubileze pentru împlinirea alor deșce ani decînd avînd în mînă cărna țării, ne fericesce din abundență pe noi și țeara întregă cu amar, vai și năcaz.

Pretinșii reprezentanți liberali din mai toate comitatele țării — și cari în urma vitregului sistem de guvernare de astăzi sînt mai în toate reprezentanțele comitatelor în maioritate — pe întrecute s'au grăbit a-i vota adrese de felicitare dlui Tisza, precum și a-i trimite deputațiuni, cari s'au felicitat în persoană.

Liberalii din comitatul Caraș-Severin încă n'au putut rămîne mai pe jos — timpul de recomandare înaltei grații sosise. — Astfel în adunarea municipală convocată pe ziua de 26 a l. c. — precum s'au putut observa mai numai spre scopul acesta — între furtunoase strigări de „eljen“ și iubilări, i-au votat o adresă de felicitare și au ales și o deputațiune, care sub conducerea contelui Bissingen — ablegatul cercului electoral al Lugojului — și sub a vice-comitelui Jakobfy, a plecat la Pesta, că să gratuleze premierului Tisza în persoană.

Zadarnice au fost toate protestările adv. ungur Nánasy; zadarnice au fost și ale advocaților Hațeg și Bredicean, cari prin fapte și nu prin vorbe goale, prin argumente destul de evidente s'au încercat de a convinge pe reprezentanții municipali — firesce că fără rezultat — deoarece toți erau mameluci de ai dlui Tisza, cari prin o sumă de vorbiri s'au încercat a-i arăta meritele, cari nu le are și a-l înălța până la al șeptelea cer, s'au încercat — după cum dîsei — a le arăta că numai demn de felicitare nu e un ministru

egal îndreptățire a naționalităților, nu se observă. Dar' partea politică a lucrului nu trebuie să ne preocupe aci, ear' cea curat culturală nu e destul de importantă pentru a atrage asupra-și atențiunea tuturor, cari le dau popoarelor din munții Ardealului atențiunea lor.

Românii din Ardeal nu ni se mai presentă aji ca o masă mare indiferentă, care s'ar pute suprima cu ușurătate și căreia i-s'ar pute lua părțile cele mai bune constitutive, pentru-ca să s'atîrască cu ele poporul maghiar. Unul dintre cei mai însemnați Români din Ardeal mi-a spus cu fală, că între poporul seu nu cunoaște mai loc fugari și în ori-ce cas mai puțin decît un german, și că ar fi o nenorocire pentru Maghiari că nu cred că la Români s'a format în câteva decenii o clasă cultă, care din cauză că i-se îngreunează între Maghiari înaintarea, emigrează la frații lor de preste Carpați. Numărul industriașilor români ardeleni e astăzi în București mai mare ca în toată Transilvania. Românii ardeleni domnesc astăzi în parte piețele din Galați, Brăila, Ploiesti, Craiova și Giurgiu. În România se află aji toți profesorii, inginerii, arhitecții, medicii, advocații și judecătorii, cari și-au câștigat în jumătatea ultimă a secolului acestuia vre-o diplomă la scoalele superioare germane.

Numărul Românilor inteligenți din Ardeal emigrați în România s'ar urca nu mai puțin decît la 15,000 și preste tot numărul emigranților români din Transilvania în România se

drobitor și asupritor de naționalități, precum și atentator la ce are mai scump pe lumea aceasta fiecare națiune — la limba sa.

Așadar' propunerea făcută de adv. Po-drászky Andor, ca să se felicite ministrul Tisza, prelîngă toate amintitele proteste, fiind pusă la vot, a reușit cu 99 voturi contra 9.

Adv. Nánasy insinua protest contra acestui conclud, dar' vice-comitele Jakobfy luînd cuvîntul categoric declară, că el îi va respinge protestul ca neîntemeiat — căci veți cum ar pute el suferi, ca un fir de pîr să i-se clintească din capul d-lui Tisza, care îl susține în domnie.

Cu durere vin însă a constata, că între cei ce au votat adresa de felicitare ministrului Tisza, au fost și o sumă de Români, funcționari comitatensi, notari ba chiar și preoți.

Mi-ar plăce să-mi spună respectivii d-ni funcționari, că ce i-a îndemnat pe domniile lor a vota adresa de felicitare unui ministru, care decînd se află în fruntea ocărmuirii, numai rău a făcut națiunii noastre.

Au doară faptul, că astăzi mai stau în oficiu?

Căci îi asigur pe respectivii domni, că dacă de present mai îmbracă vre-un oficiu de stat, aceasta s'a întemplat, nu doară de dragostea ochilor domniei lor, și a ținutei lor totdeauna

anti-naționale, precum nici în urma servilismului ce-l arată față de apăsătorii neamului nostru la fiecare ocaziune. Pănea o au din motivul că sînt Români și că puternicilor țării, căroră le place a umbla cu libertatea în proșap, li-e rușine de lume, ca să nu poată arăta — că într'un comitat cu maioritate absolută română, cum e și Caraș-Severinul, — se află ici și colea câte un notărășel și câte un funcționar — subaltern — român.

Aceasta e domnilor funcționari adevărata cauza, pentru-ce vă mai susțineți în oficiu, dar' nici decît ținuta d-voastre anti-națională, înăbușirea ori și cărui simțământ național, nepărtinirea întreprinderilor naționale și a presei noastre naționale și nu arareori chiar excluderea limbei române din sînul familiei.

Înainte de a termina însă, vin a aminti, că între membrii deputațiunii, cari au alergat la Pesta spre a se înhăma la carul triumfal al lui Tisza se află și trei Români; după cum îi arată faptele însă de mult deslipiți de corpul mare național și recunoscuți de patrioți patentati. Acestia sînt: canonicul Liviu András, părintele din Leucuseci, Roza Adam și notarul public Bésán Mihály. — — Tihanul —

Cronică.

Conferența episcopescă. Cetim în „Foia basericăscă“ din Blaj: „În 15 Noembrie a. c. s'a ținut în Blaj sub înaltul presidiu al Excelenței Sale Preasfințitului Metropolitan al Conferența sacră episcopescă. La conferență au luat parte prelîngă Excelența Sa și Ilustritățile Lor Mihail Pavel episcopul Oradei-mari și Ilustritatea Sa Victor Mihály episcopul Lugojului. Ilustritatea Sa episcopul de Gherla fiind împedat prin

urcă pe an nu mai puțin decît la 25,000 persoane. În împregiurarea că punctul cultural de gravitațiune al Românilor din Transilvania, care trece tot mai mult în România, vedem noi un pericol cu mult mai serios, decît proclamațiile cătorva fanatici.

Pe calea ce duce prin pasul dela Poarta-de-fier în Transilvania poți călători jumătăți de zile, fără-ca să întâlnești ceva maghiar, abstractie făcînd dela publicațiile oficiale. Oamenii cu care vii în atingere, crișmari, neguțători, fabricanți, minari, se înfățesează prin port și limbă ca Germani; afară de acceptia totul poartă exclusiv caracter românesc și pentru a-i cunoaște pe acestia, aceasta ne va forma prelîngă frumusețele țării farmecul principal al călătoriei noastre prin valea renumită a Hațegului. — Luna Septembrie și-a păstrat renumele seu vechiu, ca adevă dînsa e adevărata lună de plăcere pentru noi. Sub un cer vînet pompos am călătorit în o trăsură ușoară pe o cale cît se poate de rea, pe care umblau porci fără stăpâni și alte animale vesele.

Îndată înaintea satului ne-au întimpinat cerșind, urlînd și lovindu-se de roți germenii de sex femeiesc și bărbătesc ai unei bande de Țigani cari și-au fost deschis corturile lor lîngă drum, dacă se pot numi corturi nisece pânze de o culoare nedescribilă animate pe nisece rude, de sigur cu comoditatea obișnuită de a deprinde

morb fû substituit prin un procurator în persoana Reverendisimului domn Ștefan Bilțu preștit titular și vicar episcopesc. La conferență au mai luat parte și reprezentanții capitulelor provinciale, anume Rssimii Constantin Pappalvi și Dr. Ioan Raț ca reprezentanți ai capitulului metropolitan, mag. dl Teodor Kóváry ca reprezentant al capitulului de Orade, dl Andreiu Pop Liviu al celui de Lugoj și Rssimul dl Vasiliu Pop al celui de Gherla. Prelîngă acestia au mai participat P. P. Simion Pop Mateiu secretar metropolitan, Dr. Alexandru Grama, și Dr. Augustin Bunea asessor consistorial. Lucrurile pertracate în conferență, se vor face cunoscute la timpul seu.

Donatiune. Precum aflăm din foi, — serie „Foia basericăscă“, — Ilustritatea Sa Mihail Pavel episcopul de Oradea-mare earăși a donat 80 mii floreni în favorul gimnasiunii din Beiuș.

Conferența preoțescă-învețătorescă. Luminații poporului nostru se adună și se sfătuesc asupra modului de a-și împlini datorița față cu poporul. Împrumutarea ideilor e recunoscută ca cel mai bun mijloc pentru progres. „Biserica și Școlă“ ne spune că două conferențe preoțescă-învețătorescă sînt convocate în luna aceasta în protopopiatul Radnei și al Lipovei.

Din Brașov. În ședința dela 28 a comunității Brașov s'a ales noua comisiune scolară a scoalei de industrie. Aleși au fost: Carol Resch, Adolf Günther, Carol Schnell, Eduard Dick, Gottlieb Schlandt, Ioan Lengeru, Andreas Fink, Ludovic Korodi, Vasiliu Popovits și Ioan Herter.

În această ședință a venit la desbatere o scrisoare a ministrului de instrucțiune, prin care se notifică numirea alor doi comisari guvernali de membri ai comisiunii scolare. În contra acestei numiri membrii Diamandi Manole și Ioan Lengeru propun a se insinua protest. Dl Diamandi Manole își motivează propunerea de protest prin aceea, că această dispoziție a ministrului nu se poate basa pe lege și că cetățenii fostului fund regiu nu pot fi tractați în mod excepțional decum se tractează și locuitorii altor comitate.

Propunerea s'a primit și s'a exmis o comisiune însărcinată cu redactarea protestului.

Reuniune de maghiarisare la Verșet. „Pester Lloyd“ primesce din Verșet o telegramă în care se spune că la Verșet s'a constituit o reuniune pentru răspîndirea limbei maghiare. „Fără deosebire de naționalitate și partid au înțrat în reuniune cu mare însufățire aproape 300 de membri.“ — Ovrei și Maghiari?

Telegramă de felicitare ministrului-preștit Tisza. Excelența Sa Metropolitul Miron Roman a aflat că e vrednic ministrul-preștit Tisza a-i trimite o telegramă de felicitare pentru meritele ce acest ministru și-a câștigat în decursul domniei lui de 10 ani față cu autonomia și congresul bisericei române gr-or.

În contra opului principelui de Coroană. Cetim în „Pester Lloyd“: „Diarul lui Starcevic, „Sloboda“ îi provoacă pe Croați să nu se subscrie la opul Principelui de Coroană.

făurăria, deoarece- ce ceea-ce îi trebuiesc Românilui de fier la casele de lemn, la grajd, curte și la uneltele economice, aceasta îi dă Țiganul faur. Originale de tot sînt din satele române locuințele, care zac aproape câte o jumătate de oară una de alta.

Destul de originale sînt casele în satele românesci, care de obicei se află într'o depărtare de câte o oară unele de altele. În mijlocul unei colecțiuni de case de lemn, care adeseori n'au nici barem un horn, se ridică turnul bisericei cu eșperisul cel aurit. Un semn îmbrucător sînt florile, care aproape pe tot locul stau în ferestră și ici și colea câte un ornament pe părțile casei, care repetă motivele, ce le putem observa la pitorescile cătrîțe ale Românelor. Avem de a face cu un popor, care după na strămoșilor sei trăiesc numai din pășună și vitelor, din cultura poamelor și a porumbului. Numai acolo, unde el trăiesc în legături mai strînse cu Sașii a dezvoltat o vieță industrială. Dar' acolo și casele sînt mai frumoase, și interiorul lor mai confortabil. Industria de casă a Românilor, adevă pregătirea obiectelor de pînză provădute cu broderii interesante și a celor mai varii mostre de țesături, care prin culoare și coloarea lor au înțrat și prin locuințele noastre tot mai mult, sînt lăsate cu totul femeilor.

(Va urma.)

Maghiarisarea numelor de comune. Sub titlul „Maghiarisarea numelor de comune“, „Kol. Közl.“ ne spune că ministrul a dispus maghiarisarea numelor germane a comunelor de mai jos din comitatul Eisenburg: Sulzrieger în Sóshegy, Hochard în Dombhát, Wiesfleck în Rétfalu, Oberdorf în Órállás, Willesdorf în Villámos, Schmiedreith în Határfő și altele vre-o douăzeci. Eată furia de maghiarisare! Dacă acum va veni soldatul cu mapa sa de orientare, înzadar va căuta după comuna Schmiedreith, căci nu va mai afla-o. Zadarnică e însă și această muncă de maghiarisare: sate, ape, munți, șesuri vor rămîne ceea-ce au fost. Furia elementelor le-a lăsat aceeași și o țică caldă sau o apă bună va spăla earăși nămolul.

Hoții omoară și jăfuiesc în comitatul Ciucului. Tribunalul din Csik-Szereda a început urmărirea. Se presupune că hoții ar fi soldați fugari. Aci ar trebui dislocat miliția trimisă asupra cetățenilor paicnici din Munții-Apuseni.

Regina Spaniei a depus jurământul ieri.

Regele Milan. Scirea sosită din Londra la Viena, că regele Sârbiei s'ar fi împușcat sau ar fi fost pușcat, se desminte decătră ambasadura din Viena.

Grecia continuă cu cumpărarea de cai din Ungaria pentru armată.

Societatea „Lumina“ pentru cultura Românilor din Peninsula-Balcenică, a avut Duminecă, la 2 oare din țică, în palatul Universității, întrunire generală, conform art. 21 din statute. La ordinea zilii au fost: 1. Complectarea comitetului, în urma demisiilor și tragerii la sorți; 2. Alegerea censorilor; 3. Formularea dorințelor; 4. Budgetul; 5. Revisuirea art. 43 din statute.

Posta ultimă.

Viena, 30 Noembrie n. (Scirea lui „Pester Lloyd“). „Conferența i-se cîntă deja „vecinică pomenire“. Englitera s'a desfăcut de grupul tuturor celoralalte puteri ale conferenței și a refuzat definitiv conclusele acestei din urmă. Prin această atitudine a Engliterii și prin nehotărîrea Porței, realizarea programului *statului quo ante* a devenit anevoioasă și problematică. Cu parola despre domniea europeană asupra complicațiunilor s'a sfîrșit și acum se va valida influența cabinetelor singuratrice“.

La depeșă aceasta „Pester Lloyd“ face următoarea observare: „Uvertura s'a sfîrșit, drama se începe; putem numai dori, ca ea să aibă pentru noi sfîrșitul cel mai bun“.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Constantinopol, 1 Decembrie n. Dievdiet Pașa a primit mandatul să plece la Sofia spre a negocia în numele Porței direct cu principele Alexandru.

O proclamație a Porței cătră Rumelioții-de-Ost îi provoacă pe acestia să se rentoarcă la ascultare dela încurcătura, în care ei au fost împinși prin agitațiuni; proclamația îi asigură pe toți de grația Sultanului și promite amnestie generală.

Niș, 1 Decembrie n. Se desminte din partea sârbescă scirea bulgară, după care trupele sârbesci ar fi atacat fortăreața Vidin după sistarea ostilităților. Garnisoana Vidinului a încercat esirea a fost însă respinsă.

Pirot, 1 Decembrie n. Faima despre atacul sârbesc asupra Vidinului a cauzat mare iritațiune în armata bulgară. Principele Bulgariei a comunicat prin telegraf ambasadorului Austro-Ungariei, contelui Khevenhüller, că se simte deslegat de cuvîntul seu, dacă nu se sistează ostilitățile numai decît

Director: **Ioan Stăvici**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 30 Decembrie: Realitățile contelui Robert Rogendorf din Rogendorf, tribunalul din Becicherecul-mare.

— 4 Decembrie: Imobilele lui Șmil Katz din Sighet, trib. de acolo.

— 28 Decembrie: Realitățile lui Avram Imbrone din Cuștei, jud. cerc. din Verșeț.

Edicte:

— A se insinua pretensiunile: — la rămasul după Martin Albrich, din Bese, jud. cerc. din Sighișoara.

— 15 Decembrie: Pertractarea în cauza dintre Reveca Voiculeț și N. Urzica. S'a numit curator al averii rămase după Nicolae Urzica din Brașov adv. Ioan Gădri.

Economic.

Exportul vinurilor.

(Urmare și fine.)

Considerând toate acestea n'ar fi bine ca comercianții de vinuri românești să ese din apatia în care au căzut în urma perderilor suferite anii trecuți?

S'ar pără însă la primul moment, că exportul de vin în Franca a devenit imposibil în urma taxei de vamă de 50 la sută impusă de guvernul francez producătorilor românești. Aceasta însă nu este așa. Sânt mijloace, cari ar pute aplană și aceste dificultăți.

Guvernul ar trebui să iee inițiativa, reducând pe de o parte plata transporturilor ce este de exportat, pe de altă parte dând premii exportatorilor de vin, care ar pute foarte bine fi acoperit din veniturile licenței. S'a vădut că cum s'a acordat premii exportatorilor de spirit, ce colosală sumă de spirit s'a scos din țeară. Sute de butoaie pleacă zilnic prin Galați și Brăila spre străinătate, astfel că spiritul a ajuns o nouă sursă de avuții pentru țeară. De s'ar da s. c. 50 bani premiu pe vatra de vin, variând după calitate, acești cei 50 bani ar fi oare cum o mică ompensațiune pentru exportator, și cum anul

acesta vinurile sânt bune și foarte eftine, ar conveni deja, și cei mai mulți comercianți vor hasarda, neputând la cel mai extrem cas, perde. Prețul vinului s'ar sui și în țeară, și vinul românesc va dobândi un renume european.

După aceea dacă s'ar da o mai mare atenție culturii (viilor), căutând a se ameliora calitatea strugurilor, aclimatizându-se vița străină superioară, și de ar căuta a se convinge podgoreanul, că este mai folosit de va scoate mai puțin vin și de o calitate superioară, decât scoțând cantitate mai multă și de o calitate mai puțin bună, și dacă astea toate se vor face parte sub controlul direct al guvernului, și parte din inițiativa privată, se va ajunge la un timp, când vinurile din România se vor socoti ca o producțiune naturală de primul rang al acestei țeri.

Dar' până la mai mult, ar fi bine ca la deschiderea camerelor în sesiunea ordinară să se aducă și să se voteze un proiect de lege, care să autorizeze guvernul de a acorda premii, variând după calitatea vinului, exportatorilor de vin, ca să poată să înceapă exportul chiar la primăvară.

Belgia și uniunea monetară latină. Din Paris și Bruxella se scrie că s'ar fi ajuns la o învoială între Franca și Belgia și că aceasta din urmă va rămâne în uniunea monetară latină. Pentru statorirea definitivă a acestei învoeli mai trebuie însă și învoirea celorlalte state ce fac parte din această uniune.

Reforma impozitelor pe zahăr formează obiectul de discuție în pertractările de transacție dintre ambele părți ale imperului.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

Table with columns for various commodities like Wheat (Grâu), Rye (Orz), and other goods, listing prices per unit.

Table listing prices for various types of flour (Făină) and other grain products.

Table titled 'Timpul de furnizare' (Delivery time) listing prices for different types of flour.

Table titled 'Bursa de București' (Bucharest Stock Exchange) listing various financial instruments and their prices.

Table titled 'Bursa de Budapesta' (Budapest Stock Exchange) listing various financial instruments and their prices.

Table listing prices for various types of silver (Argint) and gold (Aur) coins and bars.

Table titled 'Bursa de Viena' (Vienna Stock Exchange) listing various financial instruments and their prices.

Table titled 'Cursul pieței din Sibiu' (Sibiu Market Rate) listing prices for various goods and currencies.

În macasii scrre „Der Krankenfreund“ (Amicul bolnavilor) sânt indicate o mulțime de remedii de casă, cari s'au dovedit în decurs de mulți ani ca sigure, și din această cauză merită cea mai călduroasă rocomandare. Fie-care bolnav ar trebui să cetească scrisoarea. Cu deosebire celor ce sufer de podagră, reumatism, oftică, slăbiciune de nervi, anemie, li se atrage atențiunea la aceea, că foarte adeseori așa numitele boale incurabile, se vindecă cu medicamente de casă. Cine dorește să cetească cărticea „Krankenfreund“, să scrie o corespondență la institutul editor Richter în Lipsca, și expedarea va urma. Prin-aceasta nu se fac spese pentru comandator.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Noembrie 1885.

Large table showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Teuș, Teuș-Arad-Budapest, Copșa mică-Sibiu, Sibiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorheiu, Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Petroșeni-Simeria (Piski), Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Uniedoara-Simeria (Piski), Uniedoara, Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș.

Nota: Numerii înscrâși cu linii groase însemnează oarele de noapte.